

S
ygn. akt IV U 418/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2023 roku w Sieradzu

odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 11.08.2023 r. Nr (...)

w sprawie D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o rekompensatę

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje D. K. prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych od 1 lipca 2023 roku.

Sygn. akt IV U 418/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 11.08.2023r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał D. K. prawo do emerytury powszechnej od 1.07.2023r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, odmawiając przyznania prawa do rekompensaty, z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do stażu w szczególnych warunkach nie zaliczono zatrudnienia od 19.03.1990 – 31.03.1996.

Nie podzielając powyższej decyzji w/w złożyła odwołanie, wnosząc o przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o jego oddalenie

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. K., ur. (...)

W okresie od 19.03.1990 - 31.03.1996, w/w była zatrudniona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S. A. jako przędzacz – pomoc, przędzacz. (...) zajmował się pełnym przewodem włókna do końcowego, były wyroby w postaci tkanin, była obróbka surowców i ich przedzenie. (...) miał kilka przędzalni; główna przędzalnia największa znajdowała się przy ul. (...). Razem z odwołującą był zatrudniony B. G.. Wnioskodawczyni pracowała na układzie skręcalni

i układzie przygotowawczym przędzalni. Praca odbywała się w dużym hałasie, zapyleniu, wysokiej temperaturze. Wnioskodawczyni pracowała w przędzalni przy obsłudze maszyn i przygotowywała półprodukt do przędzenia, była odpowiedzialna za przędzenie. Były dwie grupy: główna osoba, która obsługiwała maszynę - prządka i osoba, która jej pomagała. Pomocnik przędzarza wchodził do pracy, kiedy maszyna kończyła pracę. Odwołująca musiała być przy maszynie i pomagać prządce, robiła zaprządzenie maszyny i wyprowadzany był gotowy półprodukt. Było kilkanaście maszyn. Pomoc pomagała przy obsłudze różnej ilości maszyn, najwięcej 20 maszyn. Praca była 3 zmianowa. W zakładzie odbywało się przędzenie bawełny, włókien poliestrowych, wiskozowych. Były maszyny (...), które produkowały nitki. Obciągało się całe szpulki. Z nitek wychodziła pościel. Kiedy szpulki były pełne, obciągało się szpulki, wyjmowało, nakładało na puste szpulki nitki. Szpułek było 800. Jak było 20 maszyn to pomagało się danej prządce, potem innej. Było dużo pracy, nie było czasu żeby coś zjeść (**zeznania wnioskodawczyni, zeznania świadka B. G. – na nagraniu CD – 00:04:17 – 00:18:02 k. 52/akta sprawy; akta osobowe wnioskodawczyni**).

W dniu 28.07.2023r., w/w złożyła w ZUS wniosek o emeryturę z rekompensatą (**wniosek/akta ZUS**).

Po rozpatrzeniu wniosku organ rentowy uwzględnił do szczególnych warunków 11 lat, 9 dni od 6.11.1980 – 30.10.1984, 1.04.1996 – 25.04.2003, z wyłączeniem okresu nieskładkowego od 15.04.2003 – 25.04.2003 (**odpowiedź na odwołanie k. 4v/akta sprawy**).

Decyzją z 11.08.2023r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał D. K. prawo do emerytury powszechnej od 1.07.2023r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, odmawiając przyznania prawa do rekompensaty, z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do stażu w szczególnych warunkach nie zaliczono zatrudnienia od 19.03.1990 – 31.03.1996 (**k. 6/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym. Fakty dotyczące charakteru pracy wnioskodawczyni od 19.03.1990 – 31.03.1996, Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującej oraz świadka B. G., którym dał wiarę oraz dokumentów osobowych. W ocenie Sądu materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że odwołująca spełniła sporną przesłankę uzupełnienia stażu pracy w szczególnych warunkach, który uprawnia do nabycia prawa do rekompensaty. W spornym okresie wykonywała bowiem pracę w szczególnych warunkach, która wymieniona została w wykazie A dział VII poz. 1 rozporządzenia RM z 7.02.1983r. Pomocniczo należy również wskazać na regulację wynikającą z załącznika Nr 1 do zarządzenia nr 19 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego i z 6 sierpnia 1983r. (Dz. U. z Nr 8, z 1983r.) – dział VII poz. 1 pkt 9,10.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 2 pkt 5 ustawy z 9.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r., poz. 644 ze zm.), rekompensata - odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabydą prawa do emerytury pomostowej.

Jak wynika z art. 21 cyt. ustawy, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu

podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. W taki sposób istotę rekompensaty określa zresztą sam ustawodawca, definiując ją w art. 2 pkt 5 ustawy o e. p.

Definicję pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uprawniającą do wcześniejszej emerytury reguluje art. 32 ustawy emerytalno – rentowej oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z §3 i §4 cyt. rozporządzenia, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeżeli łącznie spełnia warunki: mężczyzna jeżeli osiągnął wiek 60 lat, ma wymagany „okres zatrudnienia” 25 lat, w tym przepracował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawczyni spełniła sporną przesłankę zatrudnienia w szczególnych warunkach, w wymaganym wymiarze co najmniej 15 lat. W spornym okresie zatrudnienia, wykonywała pracę w szczególnych warunkach, która wymieniona została w wykazie A dział VII poz. 1 rozporządzenia RM z 7.02.1983r. W załączniku Nr 1 do zarządzenia nr 19 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego i z 6 sierpnia 1983r. sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz. U. z Nr 8, z 1983r.), w dziale VII poz. 1 pkt 9,10, wymienia się stanowisko przędzarza i pomocnika w oddziale produkcyjnym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.